

[Mose Hansen.]

ser man på udviklingen over en længere årrække på grundlag af de regnskabsresultater, man har, vil man finde, at der er en meget nøje sammenhæng mellem korn- og flæskepriser og forrentningsprocenten. Lave kornpriser giver efterhånden faldende flæskepriser og lavere forrentningsprocent, medens modsat højere kornpriser efterfølges af bedre flæskepriser og bedre forrentningsprocent.

Svineproduktionen er en produktion, der meget hurtigt kan udvides, og derfor vil lave kornpriser med et gunstigt forhold mellem korn- og flæskepriser give øjeblikkelig fordel for nogle få landmænd, men det vil hurtigt blive til skade for hele erhvervet og samfundet, idet prisfaldet kan blive så stærkt, at den sidste del af produktionen ikke giver nogen nettovaluta, men derimod kan bevirke yderligere pristryk fra eksportmarkederne, som vi så det i 30'erne.

I baconproduktionen er der en meget nær sammenhæng mellem produceret mængde og opnået pris pr. kg. Der er med andre ord en meget lav priselasticitet, og når der synes at være for få grise, må man huske, at hvis disse såkaldte manglende grise var til stede, ville det give en mindre pris.

Mit parti betragter kornloven som et meget centralt led i landbrugspolitikken og ikke blot som en kortsigtet foranstaltning. Vi er af den opfattelse, at en kornlov med højere priser på brød- og foderkorn er en garanti for, at man måske kan undgå senere at skulle foretage produktionsreguleringer. De synspunkter, vi har med hensyn til kornlovens priser, bekræftes jo ikke alene af det, jeg har sagt om den lave priselasticitet, men også af den økonomiske årsoversigt og slagteriernes ledelse.

Vort parti ønsker altså en kornordning, men ikke på det grundlag, den højtærede landbrugsminister foreslår. Mit parti har, lige siden vi i 1961 første gang deltog i debatten om love vedrørende landbrugsstøtte og de dertil knyttede kornlove, haft den opfattelse, at der burde foretages en forhøjelse af brødkornsprisen i takt med prisstigninger på alle andre områder. Derudover har vi været af den opfattelse, at basisprisen for foderkorn burde være lig med eller meget nær garantiprisen for brødkorn. Bestemmelsen om, at basisprisen på

foderkorn skal reguleres ned efter flæskeprisernes fald har vi altid været modstandere af.

Ud over det, jeg her har sagt, kan jeg i det store og hele henvise til mine udtalelser ved tidligere lejligheder, når kornloven har været til behandling i det høje ting.

Vi kan ikke anbefale den foreslåede uændrede forlængelse af kornloven, idet den ikke passer ind i de synspunkter, vi har med hensyn til landbrugsstøtte. De af landbo- og tolvmandsforeningerne fremsatte ønsker om ændringer af priser og øvrige bestemmelser i kornloven kan vi give vor tilslutning, idet de helt falder sammen med, hvad jeg ved tidligere lejlighed har givet udtryk for. Ser vi på den foreslåede stigning i brødkornsprisen, den stigning, som disse organisationer har foreslået, på 5 kr., vil det efter alt, hvad der foreligger, kun betyde en mindre stigning i brødprisen, for et kg rugbrød ca. 3 øre. Når brød, mel og gryn stadig stiger, er det ikke på grund af højere priser på brødkorn eller foderkorn til landmændene, men derimod på grund af den stærke stigning, der finder sted i forarbejdning- og fordelingsomkostningerne, der alene beror på, at alle andre omkostninger, der indgår i produktionen, stiger. Råvareprisen kommer efterhånden til at udgøre en stadig mindre og mindre del af den pris, som forbrugerne betaler for varerne. Det gælder i dette tilfælde brød- og grynpriserne, men lignende bevægelser vil i det store og hele gælde for andre forarbejdede varer, som fremstilles på grundlag af råvarer, der kommer fra landbruget.

Efter statistikken bruger hver person her i landet 81 kg mel og gryn om året. En stigning som den af landbo- og tolvmandsforeninger foreslåede på 5 kr. betyder derfor kun prisstigninger på 4 kr. pr. person pr. år, når man ser på råvaren som sådan. Sammenholdt med andre stigninger, som er gennemført på andre områder, må det anses for meget beskedent.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, ønsker mit parti en kornlov, men med andre priser og bestemmelser end dem, den højtærede landbrugsminister har foreslået.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker ordførerne for deres udtalelser. Jeg kan måske sige det på den måde, at mit forslag